

Sjukhuspastorns Verksamhetsberättelse 2015

Capio S:t Görans sjukhus, Stockholm

Capio St Görans sjukhus

Capio S:t Göran är ett akutsjukhus och ligger på Kungsholmen i Stockholm. Det är det mest centralt belägna akutsjukhuset i Stockholm och ett av landets största räknat till antalet akuta patienter.

Under 2015 gjordes ca 78 000 besök på akutmottagningen.

Capio S:t Görans Sjukhus drivs som aktiebolag, med start 1994 och ingår sedan 2000 i en av Europas ledande privata vårdkoncerner, Capio AB, och är det första och hittills enda akutsjukhuset i Sverige med en privat ägare.

Produktionsstatistiken från år 2015 visar att det finns 300 vårdplatser och 1848 medarbetare, varav 371 läkare, 693 sjuksköterskor, 380 undersköterskor och 404 övrig personal. Inom sjukhuset finns följande specialiteter: internmedicin, kirurgi, urologi, ortopedi, anesthesi och intensivvård, klinisk fysiologi, neurologi, radiologi och smärtbehandling. Sjukhuset är organiserat i nio olika kliniker.

Det primära serviceområde som sjukhuset har patienter från har sammanlagt ca 420 000 invånare. Områdena är Akalla, Bromma, Ekerö-Mälardöarna, Husby, Hässelby-Vällingby, Kista, Kungsholmen, Norrmalm, Rinkeby, Spånga, Tensta, Vasastan samt Östermalm.

Stockholm är en växande stad när det gäller invånarantal, vilket också betyder ökat behov av akutsjukvård. Sjukhusen i anslutning till staden behöver därför byggas ut, vilket även är fallet för Capio S:t Göran. Under året har sprängladdningar avfyrats så gott som dagligen och grävskopor utfört sina uppgifter i de pågående byggförberedelserna.

Arbetslaget i Sjukhuskyrkan

Arbetslaget i Sjukhuskyrkan är till sin sammansättning ekumeniskt och har under år 2015 bestått av följande medarbetare:

MarieAnne Ekedahl, sjukhuspastor 50 %, anställd av Stockholms Frikyrkoråd

Anna Smille, sjukhuspräst 100 %, anställd av Västermalms församling

Lacra von Schedvin, vik sjukhuspräst 80 % fr o m 1 sept 15, anställd av Västermalms församling

Eva Hirsch, sjukhusdiakon, 70 %, anställd av Västermalms församling, avslutade sin tjänst i och med sommarsemestern. Hon började därefter på ny anställning som diakon i Bromma församling.

Lokalfrågan, meditationsrummet

Efter tre år utan permanenta lokaler har Sjukhuskyrkan fått nya lokaler under 2015. I början av juli skedde flytt till nytt arbetsrum. I anslutning till det har nya lokaler, med ett mångreligiöst rum för bön, stillhet och eftertanke iordningställt, samt två samtalsrum och ett grupprum. Lokalerna invigs och tas i sin helhet i bruk i januari 2016. Lokalerna är placerade i anslutning till Sjukhusentrén, akutmottagningen och röntgenreceptionen.

Under 2015 har det tillfälliga meditationsrummet strax innanför entrén fungerat för stillhet och bön. Sjukhuskyrkans arbetslag har haft som uppgift att se till rummet, sätta in blommor och utöva andlig omsorg om dess besökare, när önskemål så funnits.

Glimtar från Sjukhuskyrkans verksamhet

Sjukhuspastorns arbete har under året inneburit flera uppgifter. En viktig sådan har varit att markera kyrkans närvaro i vården, vilken har skett genom dagliga vandringar i korridorer och på avdelningar, med rundkragen på, som visar att här finns kyrkan närvarande. Informationsbroschyren om Sjukhuskyrkan och arbetslaget har varit ett viktigt verktyg i den här uppgiften.

Patient- och anhörigsamtal, har varit en betydande del av arbetet även under 2015. Många samtal är engångssamtal då vårddiderna oftast är korta. Men patienter återkommer för nya behandlingsomgångar och i samband med det uppstår nya möten och samtal. Sjukhuspastorn har under år 2015 haft 443 patientsamtal, 35 anhörigsamtal och 100 personalsamtal. Detta visar på att de båda kategorierna patienter och personal är de grupper som flitigast använt sig av möjligheten till samtal. Det är också de båda kategorier som tidsmässigt befinner sig mest på sjukhuset. Anhöriga dyker upp för ett kortare besök hos den som är patient. Dock har även den kategorin använt sig av samtalsmöjligheterna.

Sjukhuspastorn har under året ägnat mycket tid åt arbete på kardiologen med besök hos patienter med hjärtövervakning, vilka inte får lämna avdelningen. Det innebär att enda sättet att komma i kontakt med den här patientgruppen är att finnas tillgänglig på avdelningarna. Den här typen av avdelningsarbete har genomförts i samarbete med vårdpersonalen, som inkluderat sjukhuspastorn som en i arbetslaget. Många patienter uppskattar att få besök och möjlighet till en pratstund kring viktiga frågor i livet. Arbetet på kardiologen har under året utvidgats med Hjärtintensiven genom ledningens begäran och önskemål om att alla patienter skall få möjlighet till samtal också i andliga/religiösa frågor. Sjukhuspastorn har också gjort besök på akuten, de dagar då det funnits utrymme för det. När det gäller den andliga vården har sjukhuspastorn även haft andakter vid sjukbädden på patients begäran. Den typen av andakter har inkluderat förbön vid ett flertal tillfällen.

En viktig del av det sjukhussjälavårdande arbetet är att ge stöd vilket kan ges på olika sätt. Det kan vara att förmedla kontakt med företrädare för andra trossamfund med vilket patient- eller anhörig önskar kontakt. Det kan också vara att ta rollen som katalysator i ett gruppsamtal med personal som har fångat upp ett etiskt dilemma i den konkreta vårdsituationen. Ibland aktiveras den pedagogiska rollen i samtal med sjuksköterskestudenter som gör praktik på en avdelning och försöker förstå sambandet mellan studierna och den kliniska verkligheten.

Under verksamhetsåret har genom arbetslagets insatser skett en markering av två stora kristna högtider: Påsk och Jul. Före påsk anordnades vid lunchtid en mötesplats där ägg som symbol för livet stod i fokus. Informationsmaterial om församlingarnas gudstjänster under påsk delades ut. Julen uppmärksammandes genom att arbetslaget närvarade vid sjukhusentrén en dag strax före jul och delade ut änglareflexer med texten "Änglavakt" och besökare tillönskades God Jul. Utöver de nämnda arbetsuppgifterna har sjukhuspastorn representerat det frikyrkliga sjukhuspastorskollegiet i styrelsen för Stockholms frikyrkoråd (till mars 2015) samt i Referensgruppen för Sjukhuskyrkan i Stockholms stift (hösten 2015).

Arbetsåret avslutades med en stark förväntan inför 2016 om att få inviga och ta de nya lokalerna i fullt bruk. I rummet för stillhet finns möjlighet att tända ljus i den nya ljusbäraren som införskaffats. Det är mitt i den kalla mörka vinter när den här verksamhetsberättelsen skrivs, men via ljusen i

Ljusbäraren förs tankarna till en del av Tomas Tranströmers dikt Dagsmeja: ”....Snön lyste och alla bördor lättade –ett kilo vägde 700 gram, inte mer”. Avslutningsvis vill jag så i anslutning till en bild av ljusbäraren uttrycka en förhoppning att Sjukhuskyrkan skall få fortsätta att förmedla ljus och bidra till upplevelser att livet blir något lättare.

Stockholm 25 januari 2016

MarieAnne Ekedahl
Sjukhuspastor
Capio S:t Göran